

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Χατζής και ο Οδ. Ελύτης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Χατζής ο Μυτιληναίος τιμάται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο 30 Ιανουαρίου. Τα λείψανά του Αγίου φυλάσσονται στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Βαρειάς.

Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στο εξωκκλήσι του Αγίου στους Πύργους Θερμής

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Χατζής, γεννήθηκε στους Πύργους Θερμής της Λέσβου. Έζησε τον 18ο αιώνα μ.Χ., κατά τους χρόνους της τουρκοκρατίας.

Στον οικισμό των «Κάτω Πύργων», δίπλα στον επαρχιακό δρόμο, πίσω από μία πολύχρονη πέτρινη βρύση, υπάρχουν σήμερα γκρεμισμένα τα τείχη ενός πυργόσπιτου, που οι πέτρες του μεταφέρθηκαν επί γερμανικής κατοχής στον Καράτεπέ της Μυτιλήνης για να χτιστούν σπίτια. Σ' αυτό το παλαιό πυργόσπιτο γεννήθηκε ο Άγιος Θεόδωρος. Εκ προγόνων Χριστιανός, όταν ανδρώθηκε, παντρεύτηκε ευσεβή γυναίκα, αποκτώντας δύο παιδιά.

Ο μεγάλος ποιητής Οδυσσέας Ελύτης κατέθεσε στον βιογράφο του Ιταλό Μάριο Βίττι την πληροφορία ότι η οικογένειά του κατάγεται απ' τον Άγιο Θεόδωρο τον οποίο μάλιστα τοποθετεί και ως αρχή του γενεαλογικού του δέντρου.

Σύμφωνα με τοπική παράδοση των Παμφίλων (γειτονικού χωριού των Πύργων Θερμής) ο Άγιος Θεόδωρος διέμενε κάποιο διάστημα σε πυργόσπιτο στην περιοχή «Βουναράκι», στη θέση του οποίου υπάρχει σήμερα η κατοικία του Θεοδώρου Πετρέλλη. Ενδέχεται αυτό να ήταν το σπίτι που κρυβόταν ο Άγιος πριν συλληφθεί απ' τους Τούρκους, δηλαδή το σπίτι του εκ Παμφίλων Μητροπολίτη Δράμας, γι' αυτό και σήμερα υπάρχει μεγάλο εξωκλήσι του Αγίου Θεοδώρου στην Δράμα. Ο μεγάλος αριθμός των ανδρών με το όνομα Θεόδωρος στην γύρω περιοχή των Παμφίλων οφείλετε σύμφωνα με την παράδοση στον Νεομάρτυρα Θεόδωρο.

Ο Άγιος εργαζόταν ως υποδηματοποιός διατηρώντας εργαστήρι επί της κεντρικής αγοράς της Μυτιλήνης, στο Μπας-φανάρι (σήμερα το πρώην μαγαζί του Αγίου Θεοδώρου είναι στη γωνία των οδών Αιγαίου και Ερμού 110). Κάποτε βρέθηκε σε κατάσταση οργής και έγινε Μωαμεθανός. Συνήλθε όμως, συναισθάνθηκε το αμάρτημα του και πήγε στο Άγιον Όρος. Εκεί έζησε για αρκετό χρονικό διάστημα, κοινώνησε των αχράντων μυστηρίων και προετοιμάστηκε για το μαρτύριο.

Επανήλθε λοιπόν στη Μυτιλήνη, παρουσιάστηκε στον κριτή, με τόλμη ομολόγησε τον Χριστό και δήλωσε ότι η μουσουλμανική θρησκεία είναι ψεύτικη. Ο κριτής αμέσως εξέδωσε απόφαση, να θανατωθεί ο μάρτυρας με αγχόνη και κατόπιν τον παρέδωσε σ' άλλον άρχοντα, τον Ναζίρ Ομέρ αγά, που προσπάθησε με κολακείες και υποσχέσεις να τον μεταπείσει. Ο Άγιος όμως πρόβαλλε ακατάβλητο φρόνημα και μετά από φρικτά βασανιστήρια, οδηγήθηκε στον τόπο της εκτέλεσης, όπου αφού πρώτα φίλησε το σχοινί της αγχόνης, προσευχήθηκε στον Θεό και έτσι δέχτηκε το στεφάνι της νίκης στις 30 Ιανουαρίου 1785 μ.Χ.

Το τίμιο λείψανο του ρίχτηκε στη θάλασσα, αλλά κατ' οικονομία Θεού εκβράσθηκε στα νότια της πόλης της Μυτιλήνης. Οι Χριστιανοί, περισυνέλλεξαν το σκήνωμα του Αγίου και το ενταφίασαν χωρίς να αφήσουν ίχνη τάφου, επί σκοπό διαφυλάξεώς του, κάτω από το δάπεδο του παρακείμενου εξωκκλησιού του Αγίου

Ιωάννου Προδρόμου στην τοποθεσία Μόθωνας, αποκρύπτοντας το ιερό λείψανο από τα βέβηλα μάτια των τούρκων.

Εκεί έμεινε ενταφιασμένος 183 έτη, μέχρι την ευλογημένη ημέρα της 4ης Σεπτεμβρίου 1967 μ.Χ., που βρέθηκαν τα Άγια λείψανά του, βάσει μαρτυριών του διαπρεπούς Εκκλησιαστικού συγγραφέως Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτη (βλέπε 14 Ιουλίου) και άλλων συγγραφέων. Τα λείψανά του φυλάσσονται στον Ι.Ν. Ζωοδόχου Πηγής Βαρειάς.

Στις 3 Σεπτεμβρίου του 1985 μ.Χ., ο εφημέριος Πύργων Θερμής π. Μιχαήλ Βουλγαρέλλης παραλαμβάνει τμήμα των αγίων λειψάνων του Αγίου Θεοδώρου και τελείται η μετακομιδή του στην γενέτειρα του Αγίου. Δωρείται έτσι, η ευλογία για να τιμάται από τούς Χριστιανούς στο εξωκκλήσι του Αγίου πού είχε χτιστεί το 1980 μ.Χ. στους Πύργους Θερμής, μερίμνει του Ιερομονάχου π. Παχωμίου Σούγιουλτζη και συνδρομές πιστών.